

ΚΟΥΝΤΕΠΙΈ

ΚΟΥΝΤΕΠΙΈ κ. **ΚΟΥΤΕΠΙΈ, το**, άκλ. ουσ. [<γαλλ. coup de pied], το πάνω μέρος, η ράχη του πέλματος: «το παπούτσι με σφίγγει στο κουντεπιέ». Για περισσότερη ευκολία της γλώσσας αναφέρεται ως **το κουτουπιέ**.

- βρίσκω κουντεπιέ ή πιάνω κουντεπιέ, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) χτυπώ την μπάλα με το πάνω μέρος του πέλματός μου, πράγμα που άλλοτε το χτύπημα θεωρείται πετυχημένο, γιατί η μπάλα φεύγει από το πόδι με δύναμη και ευθύβολα, άλλοτε πάλι θεωρείται αποτυχημένο, γιατί η μπάλα φαλτσάρει στο πάνω μέρος του πέλματος: «όπως του 'στειλε ο άλλος την μπάλα, έπιασε κουντεπιέ και την κάρφωσε στο γάμα || αν δεν έβρισκε κουντεπιέ, θα κάρφωνε την μπάλα στα δίχτυα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας